

Posudek školitele bakalářské práce

Autorka: Alžběta DROŽOVÁ, FF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Jazykový režim Švýcarské konfederace: teorie a praxe*

Autorka předkládané bakalářské práce se pustila do nesnadného úkolu, když se rozhodla proniknout do problematiky multilingvismu ve Švýcarsku. Konkrétně se zaměřila na zmapování legislativního rámce tamního jazykového režimu (s. 7) a zároveň se pokusila: „...nastítnit jakousi praktickou stránku života ve vícejazyčném státě“ (tamtéž).

Stanoveným cílům odpovídá převládající popisná metoda i přehledná struktura práce, která je mimo úvod a závěr rozdělena do čtyř kapitol. První dvě kapitoly nás uvádějí do kontextu studované problematiky, když autorka nejprve rekapituluje historický vývoj Švýcarska a následně nastiňuje jeho správní uspořádání. Jádrové čtvrtá a pátá kapitola seznamují čtenáře s nejdůležitější jazykovou legislativou a její aplikací v oblasti školství, soudnictví a styku s úřady. V závěru pak autorka kriticky hodnotí hypoteticky rovnocenné postavení jednotlivých jazyků.

Kýžené informace pro zpracování práce získávala autorka převážně z primárních zdrojů v podobě švýcarských právních předpisů ve francouzském znění a zpřístupnění jejich obsahu zájemcům o danou problematiku z českého prostředí považují za největší přínos předkládané práce v heuristické rovině.

Po obsahové stránce práce působí kvalitním dojmem, neboť autorka v ní dokázala vytvořit přehledný a ucelený obraz komplikované studované problematiky. Přitom se vyvarovala zásadních faktických nepřesností nejen při vlastní prezentaci nastavených pravidel jazykového režimu, ale též při jejich interpretaci a hodnocení. S některými závěry je snad možné polemizovat (např. přesvědčení o potlačování minoritní italštiny a rétorománštiny), nicméně autorce nelze upřít, že se svá stanoviska snaží podložit příhodnými argumenty.

Rovněž po formální a jazykové stránce je převažující dojem pozitivní. Místy se sice projevují formulační obtíže a tu a tam se objevují nedotaženosti v podobě překlepů, autorka nicméně prokázala, že ovládá metodiku zpracování vědecké práce a že dokáže vhodně aplikovat poznatky nastudované z relevantních zdrojů. Přitom musela často přicházet s vlastními překlady některých termínů i složitých delších pasáží, s čímž si poradila tu s větším, tu s menším úspěchem (problémové jsou zejména ekvivalentní názvy některých právních předpisů jako např. „Plán na povzbuzení jazykových znalostí“, „Dekret o soudní organizaci a soudním vyrovnání“ nebo „Zákon o správním právu“).

V obecné rovině práci považují za zdařilou a přínosnou. Autorka poctivě pracovala s dohledanými prameny a přesvědčivě naplnila ohlášené cíle včetně vyhodnocení stávajícího jazykového režimu. Směrem k obhajobě tak navrhuji, aby se autorka pokusila švýcarský příklad zobecnit a zamyslela se nad udržitelností mnohojazyčných systémů, zejména Evropské unie.

Celkový dojem z předkládané bakalářské práce je příznivý, a proto ji navrhuji klasifikovat známkou **v ý b o r n ě**.

České Budějovice, 7. 6. 2013

JUDr. Mgr. Ivo Petru, Ph.D.